

JOEL

1

2

3

POGLAVLJE 1

Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu.

² Čujte ovo, starci, počujte, svi žitelji zemlje! Je li ovakvo što ikad bilo u vaše dane il' u dane vaših otaca?

³ Recite ovo svojim sinovima, vaši sinovi svojim sinovima, a njihovi sinovi potonjem koljenu.

⁴ Što ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica, proždrije ljupilac.

⁵ Probudite se, pijanice, i plaćite! Sve vinopije, tužite za novim vinom: iz usta vam je oteto.

⁶ Jer prekri moju zemlju narod moćan i bezbrojan; zubi su mu kao zubi lavlji, očnjaci mu kao u lavice.

⁷ Opustoši mi lozu vinovu i polomi smokve moje; oguli ih i razbaca, grane su im pobijeljele.

⁸ Plaćite k'o djevica odjevena u kostrijet za zaručnikom svojim.

⁹ Nestade prinosnice i ljevanice iz Doma Jahvina. Tuže svećenici, sluge Jahvine.

¹⁰ Opustošeno polje, zemlja poharana. Poharano žito, vino propade, presahnu ulje.

¹¹ Tugujte, težaci, kukajte, vinogradari, za pšenicom i za ječmom, jer propade žetva poljska.

¹² Loza usahnu, uvenu smokva, mogranj, palma i jabuka: svako se drvo poljsko sasuši. Da, nestade radosti između sinova ljudskih.

¹³ Svećenici, opašite kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojeg! Jer iz Doma Boga našeg nesta prinosnice i ljevanice!

¹⁴ Naredite sveti post, proglasite zbor svećani; starješine, saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg. Zavapijte Jahvi:

¹⁵ "Jao dana!" Jer Jahvin dan je blizu i dolazi k'o pohara od Svevišnjeg.

¹⁶ Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega?

¹⁷ Istrunu zrnje pod grudama; puste su žitnice, porušene spreme jer žita nesta.

¹⁸ Kako li stoka uzdiše! Krda goveda podivljala lutaju jer im nema pašę. Čak i stada ovaca kaznu podnose.

¹⁹ Tebi, Jahve, vapijem: oganj popali pašnjake pustinjske, plamen sažga sva stabla poljska.

²⁰ Čak i zvijeri čeznu za tobom, jer presušiše potoci, oganj popali pašnjake pustinjske.

POGLAVLJE 2

Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzburu na svetoj mi gori! Neka svi stanovnici zemlje dršču, jer dolazi Jahvin dan. Da, on je blizu.

² Dan pun mraka i tmine, dan oblačan i crn. K'o zora po gorama se prostire narod jak i mnogobrojan, kakva ne bje nikad prije, niti će ga igda biti do vremena najdaljih.

³ Pred njim oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k'o vrt rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne umiče.

⁴ Nalik su na konje, jure poput konjanika.

⁵ Buče kao bojna kola, po gorskim vrhuncima skaču, pucketaju k'o plamen ognjeni kad strnjiku proždire, kao vojska jaka u bojnome redu.

⁶ Pred njima narodi dršču i svako lice probljedi.

⁷ Skaču k'o junaci, k'o ratnici se na zidove penju. Svaki ide pravo naprijed, ne odstupa od svog puta.

⁸ Ne tiskaju jedan drugog, već svak' ide svojom stazom. Padaju od strijela ne kidajuć redova.

⁹ Na grad navaljuju, na zidine skaču, penju se na kuće i kroz okna ulaze poput lupeža.

¹⁰ Pred njima se zemlja trese, nebo podrhtava, sunce, mjesec mrčaju, zvijezdama se trne sjaj.

¹¹ I Jahve glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu je silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da, velik je Jahvin dan i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti?

¹² "Al' i sada - riječ je Jahvina - vratite se k meni svim srcem svojim posteć', plaćuć' i kukajuć'."

¹³ Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali.

¹⁴ Tko zna neće li se opet žaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose i ljevanice Jahvi, Bogu našem!

¹⁵ Trubite u trubu na Sionu! Sveti post naredite, oglasite zbor svečani,

¹⁶ narod saberite, posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe a nevjesta iz odaje.

¹⁷ Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka mole: "Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?"

¹⁸ Tad Jahve, ljubomoran na zemlju svoju, smilova se svom narodu.

¹⁹ Odgovori Jahve svojem narodu: "Šaljem vam, evo, žita, vina i ulja da se njime nasitite. Nikad više neću pustiti da budete na sramotu narodima.

²⁰ Protjerat ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga u zemlju suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u Zapadno more. Dići će se njegov smrad, dizat će se trulež njegova." (Jer učini stvari velike.)

²¹ O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela velika.

²² Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza nose izobila.

²³ Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.

²⁴ Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja.

²⁵ "Nadoknadiću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna

vojska moja što je poslao na vas."

26 Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. ("Moj se narod neće postidjeti nikad više.")

27 "Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više."

28 (3:1) "Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja.

29 (3:2) Čak ću i na slugu i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one.

30 (3:3) Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima."

31 (3:4) Sunce će se prometnut' u tminu a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.

32 (3:5) Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među preživjelima oni koje Jahve pozove.

POGLAVLJE 3

(4:1)

"Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem udes Judeji i Jeruzalemu,

2 (4:2) sakupit ću sve narode i povesti ih u dolinu Jošafat. Ondje ću im suditi zbog Izraela, naroda mog i moje baštine, koju rastjeraše među narode i razdijeliše moju zemlju među se.

3 (4:3) Baciše ždrijeb za moj narod; davali su dječake za bludnice, djevojke prodavali za vino i pili."

4 (4:4) "I vi, Tire i Sidone, što hoćete od mene? I vi, filistejski kraljevi? Želite li mi se osvetiti? Ako se budete svetili meni, osveta će brzo na vaše glave.

5 (4:5) Na vas što mi oteste srebro i zlato, što odnesoste bogate mi riznice u svoje hramove,

6 (4:6) na vas koji prodavaste Grcima sinove Jude i Jeruzalema da biste ih otjerali od domovine njihove.

7 (4:7) Gle, ja ih kanim dići s mjesta gdje god ih prodaste, i učinit ću da vam zločin vaš padne na glave.

8 (4:8) Prodat ću vaše sinove i kćeri sinovima Judinim, a oni će ih prodat' Sabejcima, daleku narodu. Jer Jahve reče!"

9 (4:9) Razglasite ovo među narodima! Posvetite se za rat! Dižite junake! Naprijed, navalite, svi ratnici!

10 (4:10) Prekujte raonike u mačeve, kosire u koplja, nek' slabić kaže: "Junak sam!"

11 (4:11) Pohitajte i dođite, svi okolni narodi, i ondje se saberite! (Jahve, onamo pošalj svoje junake!)

12 (4:12) "Budite se, narodi, stupajte u Dolinu Jošafat, jer ću ondje sjesti da sudim svim okolnim narodima.

13 (4:13) Hvatajte se srpa: ljetina je zrela. Ustanite, siđite: tijesak je pun, prelijevaju se kace, jer je velika zloća njihova."

14 (4:14) Mnoštvo, mnoštvo u Dolini Odluke! Da, blizu je dan Jahvin u Dolini Odluke!

15 (4:15) Sunce i mjesec pomrčaše, zvijezde potamnješe.

16 (4:16) Jahve grmi sa Siona, glas diže iz Jeruzalema; nebo se i zemlja tresu. Ali je Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela.

17 (4:17) "Znat ćete tada da sam ja Jahve vaš Bog što stoluje na Sionu, svetoj gori svojoj. Jeruzalem će biti svetište, tuđinac više neće kroza nj proći."

18 (4:18) Kad dođe taj dan, kapat će gore moštom, iz bregova će brizgati mlijeko, kroza sva korita riječna u Judeji voda će proteći. Vrelo će šiknuti iz kuće Jahvine da natopi Dolinu sitimsku.

19 (4:19) Egipat će opustjeti, Edom će postati beživotna pustinja zbog nasilja učinjena sinovima Judinim, jer proliše krv nevinu u njihovoj zemlji.

20 (4:20) Judeja će dovijek biti naseljena i Jeruzalem u sva koljena.

21 (4:21) "Osvetit ću krv njihovu za koju se nisam još osvetio." Jahve će dići Dom svoj na Sionu.

For other languages please go to **www.wordproject.org**